بنو إسرائيل

BENİİSRAİL

(İsrailoğulları, Yahudiler)

Ehlikitap'ın bir bölümünü oluşturan (bk. burada, Ehlikitap mad.) İsrailoğulları, gerek bu adla, gerekse Yehûd (Yahudiler) adıyla Kur'an bünyesinde çok geniş bir yer tutmaktadır. Onlara gönderilen en büyük peygamber Hz. Musa da, Kur'an'da serüveni en fazla yer alan peygamberdir.

Yahudiler (Yehûd) deyimi Kur'an'da 41 yerde geçer. Bunların bir tanesi (3/67) tekil (yehûdî), diğerleri çoğuldur. Yahudi kelimesinin kökü ve doğuşu hakkında şu görüşler ileri sürülmüştür:

1. M.Ö. X. yüzyılda Şeria nehrinin batı yakasında kurulan Yuda Devleti'ne mensup kişi demektir.

Tevrat'ın beyanına göre, Yahudiler bu Filistin bölgesinde yaşayan Amâlikalılar'ı o sıralarda toptan katletmişlerdir, (bk, Hamidullah, 11913)

2. Yahudilerin atası olan ve Kur'an'da adı daha çok Yakup diye geçen İsrail'in 4. oğlu Yuda (Yahuda)ya mensup kişi demektir.

3. Kur'an'da geçen hâdû (geçmiş zaman-çoğul) fiilinin muzarî (geniş zaman) şekli olan 'yehûdu' kelimesinin isimleşmesidir.

Gerçekten de Kur'an, Yahudilerden 10 yerde, "ellezîne hâdû" (dönenler, yahudîleşenler) diye bahsetmektedir.

Bütün bu adların geçtiği ayetlerde Yahudi ırk-ümmetinin serüveni anlatılır. Ancak onların serüveninin en geniş biçimde tanıtıldığı ayetler 41 kez geçen Beniisrail (İsrailoğulları) deyiminin yer aldığı ayetlerdir. Ehlikitap kitleyi anlatan hemen tüm ayetlerde de Yahudilerle ilgili açıklamalar bulmaktayız, (bk. burada, Ehlikitap mad.)

Yahudilerin büyük ataları, Hz. İbrahim'dir. Böylece Yahudiler, İslam Peygamberi'nin ecdadıyla, Hz. ibrahim'de birleşmektedirler. Birisi Hz. İbrahim'in bir oğlundan, öteki de öteki oğlundan gelen iki kuşak...

Yahudilere adlarını veren ataları İsrail'dir ki, Kur'an'da iki yer hariç (3/93; 19/58), Yakup adıyla anılan nebinin ta kendisidir.

Israiloğulları'nın hikâyesi ve tavırları, müfessir Süleyman Ateş tarafından, Bakara suresi 40 ve devamı ayetlerin açıklaması yapılırken, şöyle veriliyor:

"Miladî 70 yılında Romalılar, Yahudileri kırıp geçirmiş, sağ kalanlar da dünyanın çeşitli yerlerine dağılmışlardı. Demek ki Hicaz Bölgesi Yahudileri de Miladın birinci ve ikinci asırlarında Yesrib'e (Medine'ye) geldiler. Bunlardan bir kısmı da Yesrib yolu üzerinde bulunan Vâdi'l-Kurâ'ya, Fedek'e, Teyniâ'ya yerleştiler. Oralarda oturan Araplara, Arapların İsmail soyundan, kendilerinin de İshak soyundan geldiklerini, her ikisinin de Hz. İbrahim'in oğlu olduğunu, bundan dolayı kendileriyle Arapların amcazade olduklarını söylemek suretiyle onlardan iyi muamele gördüler. Filistin'de çiftçilik ve ticaretle uğraşan bu insanlar, Hicaz'daki toprakları işledikleri gibi ticaret ve tefecilik yaparak da zengin oldular."

"Yahudilik, Miladî beşinci asırda Hicaz'dan Yemene geçti. Bazı Hîmyer kralları ve kabileleri de Yahudi dinine girdiler. Fakat Habeş istilası sonunda Yahudilik Yemen'den silindi. Hz. Muhammed ve Dört Halife devrinde Yemen'de Yahudi bulunduğuna dair bir kayıt yoktur. (Ateş, *Tefsir,* 1/153)

Beniisrail'in Kur'an bünyesinde çok büyük bir yer tutmasının sebebi, Allah'ın onlardan çok şey beklemesine rağmen ihanetler sergileyip nebileri öldürmek suretiyle gelecek nesillere ibret olmaları yüzündendir. Benisrail kadar kendisine değer verilen, ancak bu değeri ihanet, nankörlük, zulüm ve ihanetle lekeleyen başka bir topluluğa rastlanmıyor. Kur'an'a göre, Allah'ın onları lanetleyip zillete mahkûm etmesi işte bu sebeptendir. Benisrail, hem en büyük zulme uğramak hem de en büyük zulümleri yapmak gibi garip bir kaderin temsilcisi oldu. Onlar, kendi benliklerine zulmetmekle de tipik bir mevki işgal ediyorlar.

Beniisrail'in en tipik vasfı, nankörlüktür. Allah'ın onlara kudret helvası, bıldırcın gönderdiği bir zamanda onlar soğan, sarımsak, kabak, bakla istemişlerdir. Allah bunun üzerine onlara, "Mısır'a gidin, orada istediğinizi bulacaksınız" demiş ve onları sefil bir hayatın kucağına itmiştir. (2/61) Onların nankörlükleri arasında şu davranışlar da vardır:

1. Firavun zulmünden kurtulmaları için denizin onlara yol vermesinin sağlanması ardından Hz. Musa'dan tapmak için bir put istemeleri, (bk. 7/138; 10/90)

2. Firavun'un işkencelerinden, köleleştirmelerinden kurtulmak için ettikleri onca duayı, kurtuluşun hemen ardından unutarak Allah'a sırt çevirmeleri, (2/49-50; 20/80; 28/ 3-5)

3. Onlar için Allah'a yalvarmak ve Allah'tan onlara bir şeyler getirmek üzere Tur dağına giden Hz. Musa'nın ardından sapıp altın danaya tapmaları. (2/51-54; 7/148-155; 20/83-98)

MÎSAKA İHANET VE KİTABI TAHRİF

Beniisrail'in, Allah'ı öfkelendiren tavırlarından biri de Allah'a verdikleri sözü bozmaları, ahde vefasızlık etmeleri, mîsaka ters düşmeleridir.

İsrailoğulları'nın ihanet ettikleri mîsak (mukavele) neydi?

Bakara suresi 83 ve devamı ayetlerle Mâide 12 ve devamı ayetler, Allah-İsrailoğulları arası mukavelenin maddelerini ve mahiyetini açıklar. Bu mîsakın maddeleri şunlardır: 1. Allah'tan gayrısına ibadet ve kulluk etmemek, 2. Ana-babaya saygı ve hizmet göstermek, 3. Akrabaya iyi davranmak, 4. Yetimlere iyi davranmak, 5.Yoksullara iyilik etmek, 6. İnsanlara iyi ve güzel söz söylemek, 7. Namazı/duayı yerine getirmek, 8. Zekât/vergi vermek, 9. Kan dökmemek, 10. İnsanları yurtlarından çıkarıp sürmemek.

Beniisrail bu mukavele hükümlerine sürekli ters düşmüş ve bu hükümleri kendilerine hatırlatmak üzere gelen nebileri ya katletmiş yahut da yalanlamıştır. (2/87; 5/70)

Beniisrail'in tevhit dinine ters davranışlarından biri de vahyi,

ilahî kitabı tahrif etmesidir. Kur'an, bu tahrif (bozma, değiştirme, yozlaştırma) kelimesini aynen kullanarak, Yahudilerin peygamberler mirasını bozduklarını söylüyor. (4/46; 5/41-44)

Vahiy üzerindeki Yahudi tahrifinin ana hedeflerinden biri çıkarcılık, biri de son Peygamber Hz. Muhammed'in nebilik görevini inkârdır. Gerek Tevrat'ın beyanları, gerekse Hz. İsa'nın İsrailoğulları'na açık haberleri, Son Resul'ün nübüvvet görevini ve bu görevin işaretlerini ortaya koymuşken, Benisrail bütün bunları çarpıtıp yozlaştırarak Hz. Muhammed'i inkâr etmiştir. (5/41-44; 61/6)

Kur'an, kendisinin önemli işlerinden birinin de, vahiy üzerindeki Yahudi tahrifini düzeltmek olduğunu söyler, (bk. 27/76) Tahrifin baş temsilcileri, Yahudi din adamlarıdır, (bk. 5/41-44, 59-64) Bu din temsilcileridir ki "halkın malını, aldatma ve kurnazlıkla patlayasıya yerler ve insanları Allah'ın yolundan uzaklaştırır, saptırırlar." (9/34-35) Böylece Kur'an, Allah'a fatura edilen bir yığın yalancılık ve hile ile Allah yolunu tıkama hıyanetinin Yahudilerle başladığını ve Hristiyanlarla devam ettiğini göstermiş oluyor.

Yahudilerin Allah adına uydurdukları yalanlar arasında onların: "Allah'ın eli bağlıdır, Allah cimridir." (5/64) sözleriyle: "Uzeyr Allah'ın oğludur." (9/30) iddiaları da vardır. Benüsrail'in, kendilerini "Allah'ın dostları, sevgilileri" ilan etmeleri de yalanların bir başkasıdır. (bk. Cumua, 6; 5/18) Kuran bu iddialara boş iddia, sanı, kuruntu demektedir. (2/111; 4/123; 62/6)

Bütün bu tavırlar, Yahudileri zalimlik, melunluk ve zillet ile damgalanma noktasına getirmiştir. Allah'ın onlara, onca güvenini ve nimetini kötüye kullanmaları, Yaratıcı'nın gazabını onların üstüne çekmiş ve onları Allah'ın gözünde nefret odağı yapmıştır, (bk. 4/160; 6/146) Onlar, bizzat kendi nebilerince lanetlenmiştir. (5/78) Yahudilerin lanetlenmeleri konusunu işleyen Kur'an ayetleri bir şeyin altını ısrarla çizmektedir: Bu kavmin peygamberlere yaptıkları kötülükler, özellikle bazı nebileri zalimce katletmeleri... Bu korkunç zulüm ve kötülüktür ki, Yahudi kavmini lanetlik, zelil ve rezil kılmıştır. Ahiret alemindeki azaplarının büyüklüğü de bu sebeptendir. (2/61; 3/21, 112, 181; 4/155)

Benüsrail'in nebilere, o arada Hz. Musa'ya yaptıkları eziyet, İha-

net ve nebiler aleyhine çıkardıkları problemler, Kur'an'ın Musa ve Yahudilerden bahseden hemen bütün ayetlerinde yer alır. Şu noktalara da Kur'an adına dikkat çekmek gerekiyor:

1. Beniisrail, yeryüzünde sürekli fesat çıkarıp bozgun yaratacak, harp ve fitne ateşi yakacaktır. Allah'ın onlara öfkelenmesinin sebeplerinden biri de bu fesatçılıktır. (5/64; 17/4-5)

2. Muhammedi müminlere en şiddetli düşmanlığı besleyenler, Yahudilerdir.

Müşrikler bile ikinci sırada yer alır. (5/85) Tevhit dininin büyük peygamberi Hz. İbrahim'in iki torunundan gelen nesiller arasında böyle bir tavrın vücut bulmuş olması, insanlık için ne büyük bir kayıptır!

Yahudilerin müslümanlara yönelik bu tavırlarının, Kur'an'ın indiği zamandaki Yahudiler için mi, tüm zamanların Yahudileri için mi geçerli olduğu sorusu, anılan ayette (5/85) açık bir cevap bulamamaktadır. Ancak Kur'an'ın 'sonsuz lanet' fikrine karşı olduğu düşünülürse bu düşmanlık tavrının bütün zamanları kapsamadığına hükmedilebilir. Ayrıca, Kur'an, günah ve sevapta kişisellik ilkesini esas aldığından, o devirde lanetlik bir suç işlemiş Yahudilerin günahlarını sonraki zamanların nesillerine otomatik olarak aktarmak, Kur'an adına savunulamaz. Söylenebilecek olan, Yahudi ırkının bu tür kötülüklere yatkın bir genetiğe sahip bulunduğudur.

Kur'an, o eşsiz enginliğini Yahudiler konusunda da göstererek onlardan bir topluluğun da iyilik ve güzellik üzere olacağını söylüyor. İnsana tüm kapıları kapatmamanın ve insanı, dönüşü olmayacak biçimde dışlamamanın değerine ve gereğine dikkat çeken bu ayet (5/159) şöyledir:

"Musa'nın kavminden bir topluluk vardır ki, hak ile doğruya ve güzele götürür ve hak ile adalet icra eder."

Mâide 13. ayet Yahudilerin bir yığın laneti gerektiren suçlarını, kalp katılıklarını, vahyi tahriflerini sayıp döktükten sonra, Hz. Peygamber'e, bu demektir ki bütün Muhammedîlere şu emri veriyor:

"Onları bağışla ve ellerini tut. Şu bir gerçek ki, Allah, ihsan üzere olanları sever."

Kur'an'ın bu yaklaşımını gözden uzak tutmaz ve onun, insan, suç ve suçluluk konularındaki temel verilerini de dikkate alırsak şu noktanın altını çizmek zorunda olduğumuzu da anlarız:

Beniisrail'i lanetleyen, cehennemlik gösteren ayetler bir ırkın ve kavmin ebediyyen lanetlendiği anlamına alınamaz. Çünkü Kur'an, 'lanetli ırk' kavramına da karşıdır. Fıtratın temizliği ve doğuştan günahsızlık, temel ilkedir. Günahlarda veraset ve intikal yoktur.

"Hiçbir günahkâr, bir başka günahkârın yükünü taşımaz." (35/18)

Bu ilkeler işlediği içindir ki Hz. Âdem'in zellesi, Hristiyanlık'taki kabulün aksine, kendinden sonrakilere geçmemiştir. Her doğan, temiz bir yaratılışla, günahsız doğar. Sonradan kendi eliyle günaha bulaşabilir de yaratılıştan getirdiği temizliği koruyabilir de... O halde, Beniisrail'in lanetlileri, onları lanetleyen ayetlerde sayılan suçları işleyenlerdir. Eğer onların yaşayan çocukları o suçları bugün tekrar ederlerse işledikleri bu suçlarla lanetli hale gelirler; ama ataları suç işlemişti diye lanetli olmazlar.

Hal böyle olunca, Mâide 85. ayette sözü edilen "Müminlerin en şiddetli düşmanı, Yahudilerdir" ayeti Hz. Peygamber'e ve arkadaşlarına kötülük eden o devir hainlerini göstermiş olacaktır. Elbette ki o hainlikleri bugün işleyen Yahudiler söz konusu olduğunda Mâide 85 hükmü yeniden işleyecektir.

Kısacası, ayet şunu demek istemektedir: Size düşmanlık edenler içinde Yahudiler de olduğunda bilin ki en şiddetli düşmanlık onlardan gelir. Onların düşmanlığı başkalarınınkine benzemez.

Berzah